

РЕШЕНИЕ

№ 4200

гр. София, 20.09.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 14.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **111** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Предявен е иск по чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) от Х. С. Х. от [населено място] срещу Комисията за защита от дискриминация за сума, представляваща десеткратния размер на брутното възнаграждение за заеманата от ищеца длъжност, към момента на обявяване на уволнението му за незаконосъобразно. Твърди, че през процесния период от 10.11.2008 г. до 10.09.2008 г., не е бил зает по трудово или служебно правоотношение. Претендира и заплащане на законната лихва върху посочената сума, считано от датата на поканата до окончателното ѝ изплащане. В съдебно заседание на 14.09.2011г. е допуснато изменение на иска, в посока увеличение на неговия размер, като последният е увеличен на 5720,00 лв.

Ответната страна - Комисията за защита от дискриминация, представлявана от юрисконсулт Г. изразява искане от съда да постанови решение, съобразено със събраните по делото писмени доказателства.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, на основание чл. 236, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна: Със заповед № 335 от 23.11.2009 година, издадена от председателя на Комисията за защита от дискриминация, на основание чл. 106, ал. 1, т.6 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на Х. С. Х. от заеманата длъжност „младши експерт“, с ранг V младши в дирекция „Специализирана

администрация” в Комисията за защита от дискриминация.

С решение № 362 от 11.03.2010г., по адм. дело № 9044/2009 г. по описа на Административен съд – София град е отменена заповед № 335 от 23.11.2009 година, издадена от председателя на Комисията за защита от дискриминация, като с решение № 1241 от 26.01.2011 г. по адм. дело № 6344/2010 г. по описа на Върховния административен съд, решението на Административен съд София град е оставено в сила.

Установява се, че към момента на признаване на уволнението за незаконосъобразно размерът на brutното възнаграждение за заеманата от ищеца длъжност е в размер на 572,00лв. Същото е видно от представената служебна бележка, подписана от председателя на Комисията за защита от дискриминация.

По делото са приети като писмени доказателства служебна книжка № 023/10.11.2008 г. на Х. С. Х. и справка за актуално състояние на всички трудови договори за Х. С. Х., към 01.04.2011г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи: Предявеният иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е допустим. След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съгласно чл. 236, ал. 2 от ГПК, настоящият съдебен състав намира искът за основателен, по следните съображения: Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на brutната си заплата за времето, през което не заема държавна служба, но за не повече от 10 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението. Brutната заплата за определяне на обезщетението е определената му brutна заплата към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата.

В конкретния случай между страните не се спори, че по отношение на Х. Х. е налице първата хипотеза - ищецът е останал без работа и не е заемал друга държавна служба или длъжност по трудово правоотношение, считано от 10.11.2008г. до 10.09.2008 г. Наличието на тази материалноправна предпоставка се установява от събраните по делото писмени доказателства служебна книжка № 023/10.11.2008 г. на Х. С. Х. и справка за актуално състояние на всички трудови договори за Х. С. Х., към 01.04.2011г., издадена от Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място].

Безспорно е налице уволнение на държавния служител Х. С. Х. със заповед № 335 от 23.11.2009 година, издадена от председателя на Комисията за защита от дискриминация, признато за незаконосъобразно с влязло в сила съдебно решение, като през целия период, посочен в иска ищецът е бил без работа. Искът е основателен за периода от десет месеца с оглед императивната разпоредба на чл. 104, ал. 1, изр. 1 от ЗДСл, считано от 10.11.2008 г.

Като основа за определяне на претендираното обезщетение законодателят е посочил brutната заплата на служителя към момента на признаването му на уволнението за незаконно. Безспорно е между страните, че brutното възнаграждение за заеманата от ищеца длъжност, към датата на признаване на уволнението на Х. С. Х. за незаконно е в размер на 572,00 лева и съответно, brutното възнаграждение за периода от десет месеца възлиза на сумата от 5720,00 лева. Съгласно допуснатото от съда изменение на

иска с определение от 14.09.2011 г., претендираната сума по иска е в размер на 5720,00 лева, като в случая претенцията следва да бъде уважена изцяло.

Водим от горното, Административен съд - София-град, I отделение, 16 състав,
РЕШИ:

ОСЪЖДА Комисията за защита от дискриминация, [населено място], [улица] да заплати на Х. С. Х., ЕГН: [ЕГН], сумата в размер на 5720,00 (пет хиляди седемстотин и двадесет лева) ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 26.01.2011 г. до окончателното изплащане на сумата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: